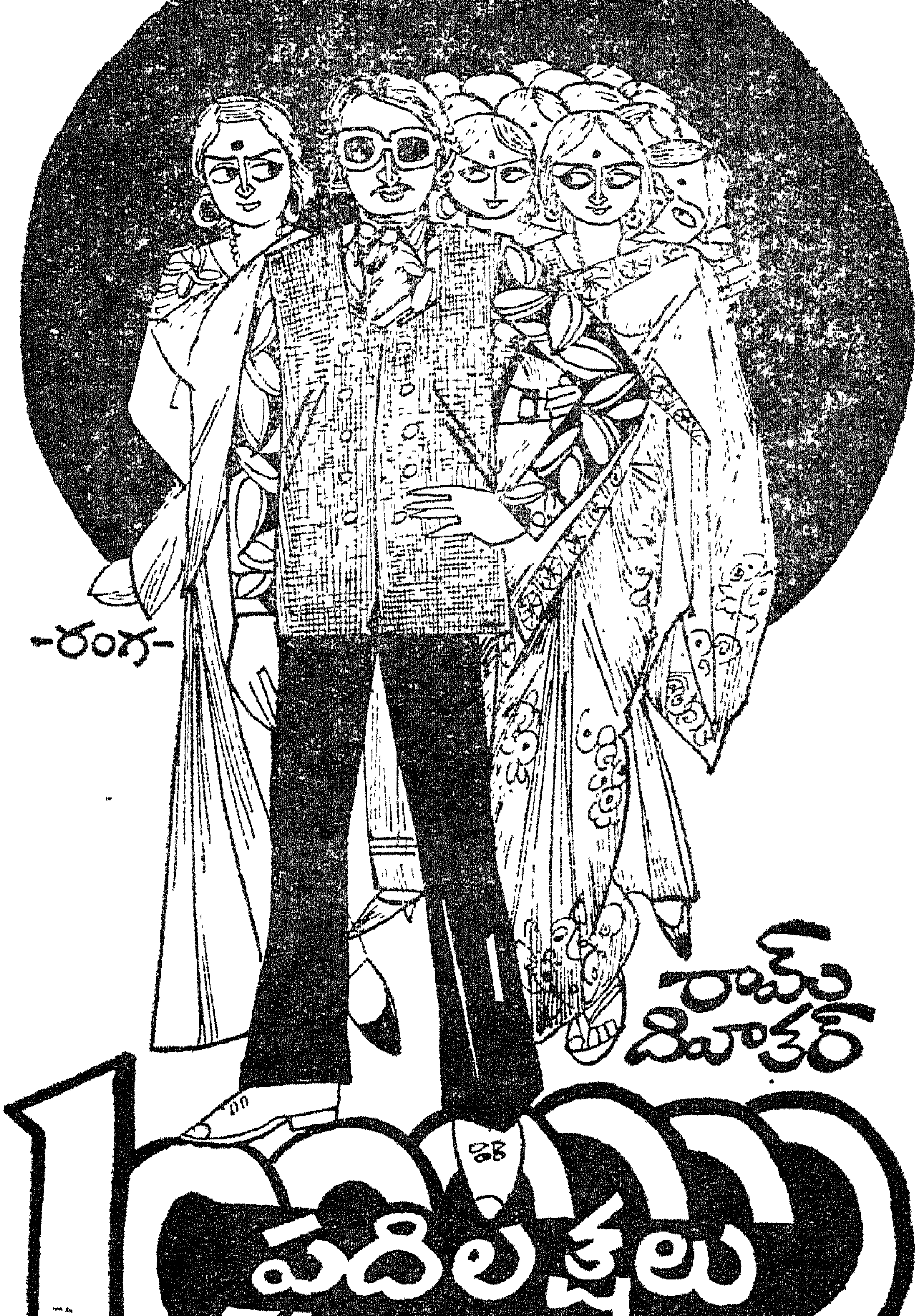

ఏలూరులో... ఒక హోటల్లో ... కాఫీ కార్డరిచ్చి ... పేపరు చూస్తున్న కంట్రాక్టరు లక్ష్మణస్వామి చూపు ... అక్కడే... ఆ ఫోటోమీదే ఆగి పోయింది. గబగబ ఆ ఫోటో క్రింద వ్రాసినదంతా చదివాడు. అంతే రయ్యిన బయటకు దూసుకుపోయాడు. హోటలు యజమాని నోరు తెరిచి చూడసాగా

దంతే. కాఫీ తెచ్చిన సర్వర్ 'ఆయన' కోసం అటు యిటు చూసి, లాభంలేక, బల్లలక్రింద, కుర్చీలక్రింద చూడ సాగాడు, అనుమానంతో.

వడ్డీలు గుంజి, ఏనుగుపొట్టంత పొట్ట పెంచిన వడ్డీవ్యాపారస్తుడు 'దగాచంద్' పేపర్లో ఆ ఫోటో చూడగానే బయటకు పరిగెత్తబోయి, సైడ్ కాల్వలోపడి, నలుగురు సాయంపట్టి లేపితే లేచి, నడవటానికి ఓపికలేక రిక్షాపిలిచి, "పొట్టి శ్రీరాముల మార్కెట్టుదగ్గరకు, విద్యార్థులుండే రూమ్స్..." అని చెప్పి తన శాల్తీని రిక్షా ఎక్కించాడు. ఈయ నిప్పుడు బేరమాడకుండానే రిక్షా ఎక్కేసాడు కానీ... ఇంతకు ముందెప్పుడూ ఓ అర్ధగంటసేపు బేరమాడికానీ ఎక్కేవాడు కాదు!

ఆఫీసు పుస్తకంలో కాంపు కెడుతున్నానని వ్రాసి, ప్రభుత్వ జీపులో దూరపు బంధువుల పెండ్లి కెడుతున్న ప్రభుత్వోద్యోగి దవణరావు, పేపరు చదువుతూ చదువుతూ – ఆ ఫోటోచూసి 'కెవ్వున' అరిచి, జీపును వెనక్కి తిప్పించాడు. ఏమీఅర్థంకాని డ్రైవరు...బహుశా ఆయనకు అర్జంటుగా పిచ్చిపట్టిందేమోనని అనుమానం కలిగి, భయంతో జీపును ఎనభైమైళ్ళ వేగంతో పోనియ్యసాగాడు.

అతి సుకుమారంగా చవర్లెట్ కారు డ్రైవ్‌చేస్తూ, మనుషులడ్డురాకపోయినా తన "సరిగమ" హారన్ అందరికీ వినపడాలని హారన్ కొడుతున్న మిస్ హెలెన్ కారాపి, ఆమె స్నేహితురాలు మిస్ కిస్‌మిస్ పేపర్లోపడిన ఆ ఫోటో చూపించగా, మిస్ హెలెన్ 'కెవ్వున' అరచి 'రయ్యిన' దూసుకుపోయింది ముందుకు ఆ 'కెవ్వున' కేకకు, కార్లో 'రయ్యిన' పోతున్న హెలెన్‌ను చూసి అక్కడేదైనా 'కౌహరా' లాంటి తెలుగు భయంకరచిత్రం షూటింగు జరుగుతుందేమోనని అటు యిటు చూసిన జనులు, కెమెరాలు, ఫోటోగ్రాఫర్లు లేకపోవడం చూసి, వెళ్ళిపోతున్న కారును గుడ్లప్పగించి చూడసాగారు.

అసలింతకీ ఇదంతా ఏమిటంటే, మద్రాసు స్టేట్ లాటరీ బంపర్ ప్రయిజు పదిలక్షలు కొట్టేసిన విజేత ఫోటో అది! అతనెవరోకాదు. ఒక నిరుద్యోగి. నామధేయం రవి. ఏలూరులోనే బి. ఎ. పూర్తిచేసి, ఉద్యోగంకోసం కాళ్ళరిగేలా తిరిగిన రవి చాలామందికి పరిచయస్థుడే!

బి. ఎ. మొదటి సంవత్సరం చదువుతున్నరోజుల్లో బుద్ధే గడ్డితినో లేక గడ్డే బుద్ధితినో... ఏదో ఒకటి., రవి రాణి యింటికి వెళ్తే, తిట్టి...నానా మాటలని బయటకు గెంటిన ఆ రాణితండ్రి సన్నాసి–సారీ సన్యాసిరావు, ఈ వార్త విని, రవి గదిచుట్టు మూడు ప్రదక్షిణలుచేసి, రవి 'దర్శనం' చేసికొని మరీ వెళ్ళాడు.

వడ్డీ వ్యాపారస్థుడు దగాచంద్, "ఏమయ్యా రవీ, బావున్నావా? ఏంటి సలీమధ్య కనపడ్డంలేదు?...అదిసరేగానీ నువ్వు నాకివ్వవలసిన డబ్బుగురించి బాధపడకు! .. నీయిష్ట మొచ్చినప్పుడియి .. అహఁ...వడ్డీ వద్దులే" అనేసి వెళ్ళిపోయాడు. (?)

—ఉమెన్స్ కాలేజీ బ్యూటీ రోభా తండ్రి పంచ వూడిపోతున్నా- అదేమీ పట్టించుకోకుండా ఆదరా బాదరగావచ్చి, రవిని ముద్దుపెట్టుకున్నంత పనిచేసాడు.

'అచ్చమ్మ' సినిమా హాలు ప్రొప్రయిటర్ తన డొక్కుకారులో వచ్చి, "రూమ్‌లో ఏం తోస్తుందయ్యా నువ్వు మరీనూ!? సాయంత్రం కారు పంపిస్తాను, అలా సిన్మాకిరా" అని డిగ్నిఫైడ్‌గా అప్లికేషన్ వేసిపోయాడు.

'కొత్తగా గుడి కడతాం' అని చందాలు ప్రోగుచేస్తున్న రామానుజం టపా .. టపా.. టపా మూడు కొబ్బరికాయలు రవి గదిగుమ్మంమీద కొట్టి, లోపలికి వచ్చి, కప్ప నోరంతా తెరుచుకొనేలా నవ్వి, "మన వూరివాడికి తగులుతే కొబ్బరికాయలు కొడతానని మొక్కుకున్నానోయ్. అంతా దేవుడి దయ . దేవుని గుడికి చందా.. అహఁ.. మరల వస్తానులే" అని వెళ్ళిపోయాడు.

నిజాన్ని తారుమారుచేసి అబద్ధంగా మార్చి కోర్టుల్లో అనేక కేసులు గెలిచి, ఆ డబ్బుతో కొన్న ఫియట్ కారులో వచ్చినలాయర్ సూరిబాబు, "నీకేమన్నా కోర్టు వ్యవహారాలుంటే నన్ను కల్సుకోవోయ్. ఇకనుంచి నేనే మీ ఫామిలీ లాయర్‌ని" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

ఎన్నికరోజుల్లోకూడా రవి ముఖం చూడని ఎం. ఎల్. ఎ. అప్పలస్వామి అంబాసిడర్‌కారులో వచ్చి, "ఛ!ఛ! మనదేశం రోజురోజుకు దిగజారిపోతుందోయ్. అంతెందుకూ? మా బావ పార్వతీశం లేడూ?.. నీకు తెలియదనుకుంటా.. మొన్న మంత్రయి.. తినేసాడయ్యా!.. రామ రామ.. లడ్డూలు కాదయ్యా.. డబ్బయ్యా డబ్బు! ఆఁ.. మరలా ఎక్కడా అనకుస్మీ. అసలిటువంటివాళ్ళంతా మంత్రులు ఎందుకవుతున్నారంటావ్? అహఁ మనలోమాట. నీలాంటి యువకులు ముందుకు రాకపోవటంవల్లనే కదయ్యా ఇదంతానూ!!

అవునుమరీ! యువకులంతా ముందడుగు వేస్తేనేకదయ్యా దేశం బాగుపడేది!? అందుకే నే చెప్పేది విను. నీ మకాం మాయింటికి మార్చేయి. అబ్బ, ముందు నే చెప్పేది వినవయ్యా స్వామీ! నాతోపాటే తిరుగు. నిన్ను మంత్రులకు ఎమ్మెల్యేలకు పరిచయంచేస్తాను. వచ్చే ఎన్నికల్లో నువ్వు నిలబడుదువుగాని! అవునయ్యా నువ్వే- ఆదేంటోయ్ అలా అయిపోయావ్? ... కళ్ళు తిర్గుతున్నయ్యా? రెస్టు తీసుకో" అని రవి

బుర్ర గిరగిర తిరిగేటట్లుచేసి ఆనక వెళ్ళిపోయాడు.

ఆయనలా పోగానే ప్రభుత్వోద్యోగి రమణరావు 'ఇలా' దూరాడు, రవి గదిలోకి దూరి, ఏదేదో వాగి, "అన్నట్లు.. నీకు లడ్డూలు బాగా యిష్టమనుకుంటాను. ఇందాక అప్పలస్వామితో మాట్లాడుతుంటే విన్నాలే. మొహమ్మాట పడకోయ్. నీకు మేనమామంతటివాడిని. మా 'పంకజం' లడ్డూలు బాగా చేస్తుందోయ్. 'పంకజం' ఎవరంటావా? భలే వాడివోయ్. నీ మరద...అ...అదే నా కూతురోయ్. సరే, రేపు డబ్బా లడ్డూలు పంపుతాను. మొహమాటపడక తినవోయ్" అని ఎక్కడలేని బంధుత్వం తెచ్చిపెట్టి, పోయాడు.

ప్రస్తుతం ఆ వూర్లోనే నివసిస్తున్న మాజీ విద్యాశాఖమంత్రి ఈ వార్త వినగానే, తాను పదవిలోవున్నప్పుడు సంపాదించిన 'ఆస్టిన్' కారులోవచ్చి, "కంగరాసులేనన్నయ్యా! పదిలస్సలు కొట్టే సావ్ మొత్తానికి. లక్కీసాన్సంటే నీదే నయ్యా. ఇంతకీ నే సెప్పొస్సేదేటిదంటే 'ఇద్యలేన్నివాడు ఇంత పసువు' అన్నారు గదటయ్యా. అంచేత నే సెప్పేది ఇనుకొని బుద్ధిగా సదువుకో. నీకు పై సదువులకు సీటు చూసేపని నాది. ఏటంటావు? పోనీ సదువుమీద 'యింతరెస్టు' లేపోతే ఎలచ్చన్లో నిలబడ్తావేటి? నువ్ నిలబడ్తే సెప్పు. నిన్ను గెలుపిత్తాను. ఆఁ" అని ఏదో గోదావరి భాషలో మాట్లాడి, ఆ భాష అర్థంకాక ఛస్తున్న రవిని చూసి జాలిపడి, 'మరల వస్తాలేవోయ్' అని వెళ్ళిపోయారు.

ఏడుగు రాడపిల్లలతండ్రి కుటుంబరావు ఆదరా బాదరగా వచ్చి ఏంమాట్లాడాలో తోచక నానా హంగామా చేసి పోయాడు.

తనని చదివిస్తున్న చిన్నాన్న చనిపోతే, చదువుకు కావల్సిన డబ్బు మేనమామ అప్పారావుని అడుగుతే, 'అడ్డమైనవాళ్ళందరికీ డబ్బివ్వ లేనోయ్- అప్పుగానైనాసరే, అని మొహంమీదే అన్న ఆ మేనమామ అప్పారావే ఈ వార్త చదివి హైదరాబాద్‌నుండి టాక్సీలో అర్జంటుగా వచ్చి, ఊపిరాడకుండా చేసి, "మా యింటికొచ్చేవోయ్ అల్లుడూ? అమ్మాయి కూడా నీకోసం ఎదురు చూస్తుంటుంది" అనేసాడు. మరి అనడూ?!—

"వెధవ బి.ఏ. డిగ్రీకే మా కంపెనీలో ఉద్యోగం యిస్తే మేము దివాళా ఎత్తవలసిందే" అన్న ఉమా కంపెనీ యజమాని శ్రీధరరావుగారు, తనకు పెళ్ళికావలసిన పిల్లవుందని గుర్తుకొచ్చి అమాంతంగా కారులో వచ్చిపడి, రవికి షేకెండ్ యిచ్చి, ఆ చేతిని అయిదు నిమిషాలు నలిపిపడేసి, నీకు నా సెక్రట్రీ ఉద్యోగం యిచ్చేస్తానోయ్. ఆ మధ్యే

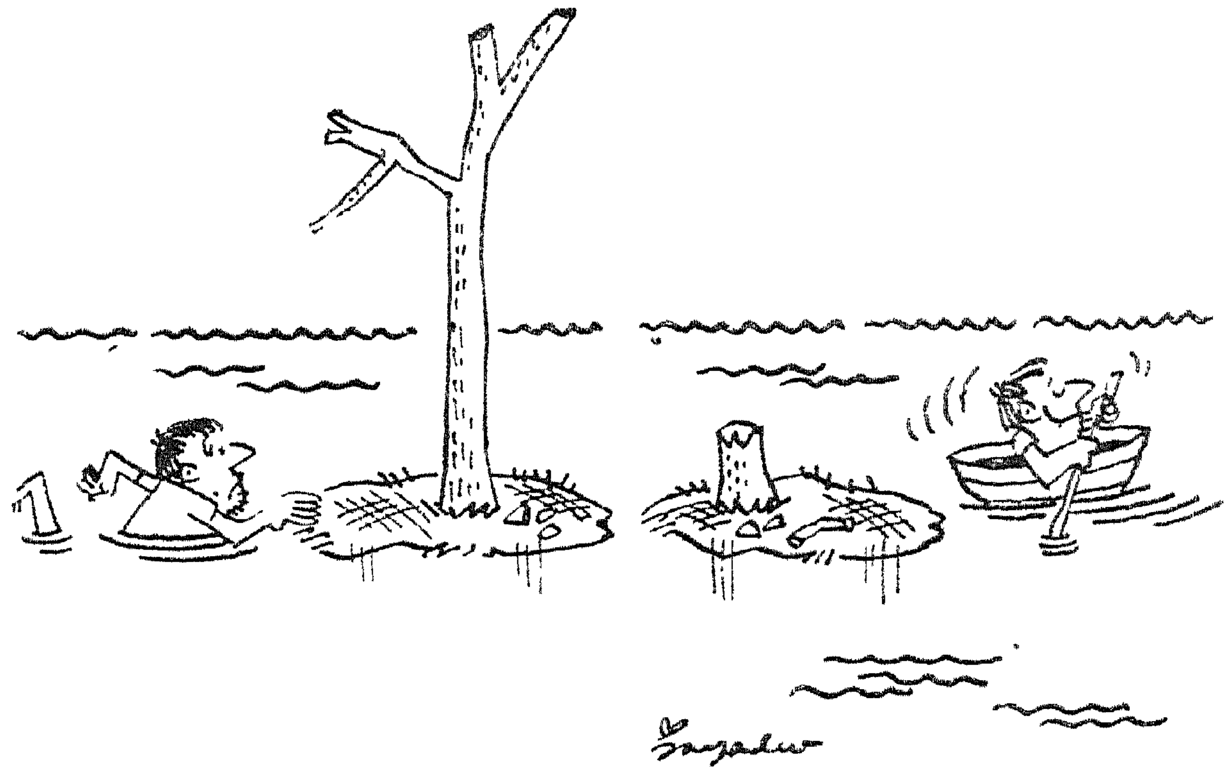

ప్పుడో అడిగావుకదా!?" అనేసి పోయారు.

జిల్లాకలెక్టరు వెంకటప్ప రవిని 'దర్శనం' చేసుకుందామని గవర్న మెంటు ఎంబాసిడర్‌లో రవి రూమ్ దాకా వచ్చి, ఆనక అక్కడకు రాగానే అభిమానం అడ్డొచ్చి, "పోనీయ్‌డ్రైవర్" అన్నాడు. కారు బుర్రున ముందుకు పోయింది.

రవి కనపడగానే ఎక్కడ అప్ప డుగుతాడోనని భయంతో బడ్డీ కొట్ల వెనుక, సందులలో దాక్కొనే స్నేహి తులు ఒక్కసారి వూడిపడి రవిని దండ లతో నింపేసారు. ఆ రాత్రికి ఒక సినిమా ప్రోగ్రాం కూడా ఏర్పాటుచేసే సారు కూడానూ.

అదేం డబ్బు మహిమోకానీ...రోజూ రవిని కన్నెత్తిమాడని కాలేజీ అమ్మా యిలు ఇప్పుడు రవి కనపడగానే ముప్ఫయిరెండు పళ్ళు కనపడేలా నవ్వు తున్నారు. పోనీ 'వాళ్ళు...పెళ్ళికాని అమ్మాయిలు' అని సరిపెట్టుకుంటే పోతుంది. తస్సాదియ్యా! పెళ్ళయిన అమ్మలక్కలు కూడా రవిని ఎగాదిగా చూస్తున్నారు మరి.

పేషెంట్లకోసం ఎదురుచూసి, చూసి ఎవరూ రాకపోయేసరికి విసిగెత్తి, ఇంటికి బయల్దేరబోయిన డాక్టర్ పని లేని రావు రవిని చూడగానే పరిగెత్తి కెళ్ళి, 'నాకేం జబ్బులేదు మొర్రో' అంటున్నా వినకుండా, రెక్కపట్టుకొని క్లినిక్‌కు లాక్కుపోయి, 'బలం వస్తుం దోయ్' అంటూ ఇంజక్షను పొడిచి పడే సాడు. అంతటితో ఆగకుండా విటమిన్ మాత్రలు ఓ గుప్పెడు రవిజేబులో కుక్కి ట్రీట్‌మెంటుకు రోజూ రావోయ్! నెల రోజులలో బంతిలా తయారవుతావ్' అన్నాడు.

రవికి పదిలక్షలు తగిలిందనగానే ఎందరో రేసుగుర్రాల్లా పరిగెత్తబోయి కొంద రరటిపండు తొక్కలమీద, మరి కొందరు బురదలో కాలువేసి జారి నడుం. కాళ్ళు విరగ్గొట్టుకొని హాస్పిటల్లో జాయినయ్యారు కానీ, లేకపోతే వాళ్ళ పాటికి రవి ప్రాణం తోడేసేవారే!

ఇలా అందరూ కలిసి తనని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తుంటే మొదట రవి బిత్తరపోయినా, తర్వాతది వినోదంగా, కాలక్షేపంగా వుంది.

ముఖ్యంగా రవి ఆడపిల్లల తండ్రులందర్నీ బాగా ఆకర్షించాడు. రవికిప్పుడు హుందాతనం వచ్చింది. ఛాతి పైకెత్తుకొని నడుస్తున్నాడీ మధ్య. ఎక్కడికి పోయినా 'బాడీగార్డ్స్'లా ఓ పది మంది స్నేహితులనబడే వైధవలుంటున్నారు.

రవిని చూడగానే ఇప్పుడే అమ్మాయైనా సకిలిస్తుంది. ఏ అబ్బాయైనా విష్ చేస్తాడు. ఉమాకంపెనీ యజమాని శ్రీధరరావుగారు రవికి సెక్రటరీ ఉద్యోగం యివ్వటమే కాకుండా, తన డొక్కు కారును కూడా రవికి ప్రెజెంట్ చేసేసారు, తన అల్లుడవుతాడనే నమ్మకంతో.

రవి కిప్పుడు తీరికలేదు. ఒక ప్రక్క ఉద్యోగం. మరొకప్రక్క కట్టలుకట్టలుగా ఉత్తరాలు వచ్చి పడుతున్నాయి. 'మా అమ్మాయి వహీదారెహమాన్‌లా వుంటుంది. నమ్మకం లేకపోతే ఓ సారి వచ్చి చూసిపో,' 'మా అమ్మాయి జ్యోతిలక్ష్మి నోట్లోంచి వూడిపడిందంటే నమ్మబ్బాయి. నువ్వు 'సై' అంటే ముహూర్తం పెట్టేస్తాము,' 'మా అమ్మాయి డూప్లికేటు హేమ్మాలిని. నీకు తగినఅమ్మాయి' 'మా అమ్మాయికి జ్యోతిలక్ష్మి పర్సనాలిటీ, హేమ్మాలిని బుగ్గలు, లీనాచందావర్కర్ నోరు, యోగితా బాలి కళ్ళు, వాణిశ్రీ ముక్కు, ముంతాజ్ చెవులు. పెళ్ళి చూపులకి ఎప్పుడొస్తావో టెలిగ్రాం కొట్టు.' 'మా అమ్మాయి అరుణా ఇరాని ప్రతిబింబం అనుకోవోయ్ అల్లుడూ...' ఇలాగ!

పోనీ ఇవన్నీ ఆడపిల్లల తండ్రులు వ్రాసినవి. వారి బాధ వారికుంది. తస్సాదియ్యా...పత్రిక ఎడిటర్‌కి కథలెలా వచ్చి పడతాయో, రవికి ప్రేమలేఖలలా వచ్చిపడుతున్నాయి.

ఆ భాష, ఆ లిపి నానా అవస్థలుపడి చదివి తలనొప్పి తెచ్చుకున్నాడు రవి. ప్రేమలేఖలుమాత్రం కుప్పలుగా వస్తున్నాయి, ఫొటోలతోసహా. వాటిని చదివి పెట్టడానికి ఓ స్నేహితుడు నడుం బిగించాడు అతనికీ ఆ పూటోణులు వ్రాసిన కొన్ని కొన్ని పదాలు అర్థంకాక, తెలుగు డిక్షనరీ వెతికి, అందులో అటువంటి పదాలు ఎక్కడా కనపడకపోయేసరికి నిరుత్సాహపడిపోయాడు.

ఇంత చదివిన మీకు రవి అమాయకుడేమోనన్న అనుమానం కలుగవచ్చు.

కానీ కాదండోయ్. రవి ఆవలిస్తే పేగులు లెక్కపెట్టే రకం! కానీ పైకిమాత్రం ఏమీ తెలియని సన్నాసిలా కనపడతాడు. అతనికి మంచి ఉపాయాలెన్నో వస్తున్నాయి.

* * *

"గుడ్‌మార్నింగ్ సార్!" అన్నాడు రవి లోపలికివస్తూనే. "గుడ్‌మార్నింగ్ మైడియర్ బాయ్," అన్నారు శ్రీధర రావుగారు నవ్వుతూ.

రవి సోఫాలో కూర్చున్నాడు.

"ఏమిటోయ్ సంగతులు?" అన్నారు పేపరు ప్రక్కన పెడుతూ.

"ఏమున్నాయండీ! నన్ను బ్రతక నీయటం లేదు.

"ఎవరూ?..."

"ఇంకెవరండీ! మనుషులు. 'మా అమ్మాయిని చేసికో...మా అమ్మాయిని చేసికో—' అని ఒకటే గోల. మొన్న ఒకమ్మాయి 'ఐ లవ్ యూ' అంటూ పాట పాడి నే కనిరేసరికి జోడున వచ్చి వెళ్ళి పోయింది. మొన్న కలెక్టరుగారు ఇంటికి వచ్చారు...మా అమ్మాయిని చేసికోవోయ్ అంటూ."

అదిరిపడ్డారు శ్రీధరరావుగారు.

"ఏమన్నావ్? కలెక్టరుగారా?"

"అవునండి..." వినయంగా చెప్పాడు రవి.

ముచ్చెమటలు పోసాయి శ్రీధరరావు గారికి. ఎవరో ఒకరు ఈ బంగారాన్ని తన్నుకుపోతారు. లాభంలేదు. ఇక ఊరుకోకూడదు. "చూడు రవీ! - నిరు ద్యోగివైన నీకు ఉద్యోగం యిచ్చాను. అదీ నా సెక్రటరీగా. నాకున్నది ఒక్కతే కూతురు, రజని. అందంగా వుంటుంది. చూసేవుంటావ్. దాని మన సంతా నీ మీదే. నువ్వు కాదంటే అది ఏ

నీ డబ్బో గొడ్డో చూసుకుంటుంది.."
దాని కన్నీళ్లు తెప్పుకుంటూ అన్నారు.

"కలెక్టరుగాడు..." అంటూ నవ్వి నాడు రవి.

"మామ రవి... మాళ్ళంతా నీ డబ్బు వాని కస్తున్నారట. నేను నీ మాతంకోరే వాడిని. పైగా మనది ఒకటే కులం. నా తర్వాత ఈ కంపెనీ, ఆస్తి అంతా నీకే వస్తుంది. నామాట కాదనకు. నా కోసం కాకపోయినా రజని కోసం...

ఆయన కళ్లలో నీరుచూసి, మంచులా కరిగిపోయాడేమో, 'అలాగే' అన్నాడు రవి.

ఆనందంలో పైకెగరబోయి, బాగో దని నిగ్రహించుకున్నాడు శ్రీధరరావు గారు.

రవి తనని పెండ్లిచేసుకోవటానికి ఒప్పుకున్నాడని విన్న రజని గాలిలో విహరించసాగింది. ఆవిడ ఊహాలోకంలో అ మె రి కా...ర ష్యా...ప ట్టు పా ను పులు... ఇంపాలా కారు... ఇంకా... ఇంకా...

ఆలస్యం అవుతే రవి మరల ఎక్కడైనా ఏ జ్యోతిలక్ష్మిలాంటి అమ్మాయి వలలో పడతాడోనని భయంతో శ్రీధర రావుగారు అర్జంటుగా రవికి, రజనికి పెండ్లి జరిపించేసారు.

ఈ వార్త విన్న రవి మేనమామ గుండెపగిలేలా బోరుబోరున ఏడ్చి ఆనక గుండె నొప్పితో హాస్పిటల్లో జాయినయ్యారు.

—ఇటుండగా స్పృహతప్పి పడి పోయాడు.

ఈ వార్తవిన్న తంత్రాక్షరు లక్ష్మీ స్వామి రాసి నిల్వచేసిన పిమ్మింటు జిస్తాలు వరదలో పడిపో గడ్డకట్టుకుని పోయినప్పుడు పడిన బాధకంటే మరింత ఎక్కువగా బాధపడ్డాడు.

'ఓ మెన్స్ కాలేజి బ్యూటీ' తండ్రి 'అంత అందంగా వున్నావు, వాడిని వలలో వేసికోలేకపోయావు కదే!' అని కూతురుమీద విరుచుకుపడ్డాడు.

చవర్ లెట్ కారులో తిరిగే సుందరి హెలెన్ ఈ వార్త వినగానే ఆటోమేటిక్‌గా చెట్టుకు గుద్దేసింది. అప్పుడు కూడా అది ఏదో తెలుగు సిన్మా షూటింగను కొని చుట్టూచూసిన జనం, అక్కడ ఫొటోగ్రాఫర్లు, కెమెరాలు లేకపోవడం చూసి, 'ఓలమ్మో!' అంటూ హాస్పిటల్‌లో చేర్చారు.

ఈ వార్త విన్న ప్రభుత్వోద్యోగి రమణరావు రాత్రంతా ఒహటే పిచ్చి కేకలు! డ్రైవర్ చెప్పినదంతా విని నిజంగా పిచ్చిపట్టిందేమోనన్ని, 'నాకు పిచ్చిలేదు మొర్రో'అని మొత్తుకుంటున్నా వినకుండా బరబరా వైజాగ్ లాక్కుపోయారు, జుట్టుపట్టుకుని.

* * *

అంతకు క్రితంరోజునే శ్రీధరరావు గారు డొక్కుకారులో క్యాంప్‌కు వెళ్లారు.

డ్రాయింగ్ రూమ్‌లో కూర్చుని తనలో తను నవ్వుకుంటున్నాడు రవి.

"అబ్బ! ఏమిటో శ్రీవారు తమలో తామే నవ్వుకుంటున్నారు." అంటూ వచ్చి రవి ప్రక్కనే కూర్చుంది రజని.

"ఏం లేదు ఒకటి గుర్తుకువచ్చింది." అన్నాడు రవి. రజని నేలపై కాలిబొటన వ్రేలు రాస్తూ కూర్చుంది.

"ఏమిటి?" అన్నాడు రవి. ఏదో అడగాలని చూస్తున్నదని గ్రహించి.

"నిన్న క్లబ్బుకి వెళ్ళానుకదా..." మొదలుపెట్టింది రజని.

"అవును, వెళ్ళావు! వెళ్ళలేదని ఎవరన్నారు?"

"ఎవరూ అనలేదులెండి. అక్కడ తలెత్తుకోలేకపోయాను" అన్నది కన్నీళ్ళు తెచ్చుకుంటూ.

"ఎందుకు? మెడనరంకానీ పట్టేసిందా...? మన డాక్టరుకు ఫోను చేయలేకపోయావా!"

"మీ కన్నీ నవ్వులాటగానే వుంటాయి..." కోపంగా అంది రజని.

"సర్లే చెప్పు."

"'మీ ఆయనకు పది లక్షలున్నాయి కదా. ఈ డొక్కు కారేమిటి? ఇంపాలా కానీ...చవర్లెట్ కానీ కొనరాదా-' అని అందరూ ఒకటే గేలిచేయడం..."

"అయితే [illegible] క్లబ్బులో [illegible] కొనేది [illegible]."

"వాళ్ళ [illegible] కూడా [illegible] ముందుండేది [illegible] నడుస్తుంది. [illegible]"

రవి మాట్లాడలేదు.

"ఇంపాలానో [illegible] చవర్లెట్ కాని కొందామండీ..." అని భుజంమీద చేయి వేసి గారాబంగా అడిగింది రజని.

అయినా [illegible] కరిగిపోలేదేమో, "డబ్బున్నప్పుడు తప్పక కొందాం రజీ!" అన్నాడు.

"ఆ...డబ్బా! డబ్బు! బాంకులో పదిలక్షలు పెట్టుకొని! ఇష్టంలేదని చెప్పరాదూ! డొంకతిరుగుడు దేనికి!" అన్నది బుంగమూతి పెట్టుకొని.

"ఇంకెక్కడి పదిలక్షలు! నిన్ననే దేశరక్షణనిధికి ఇచ్చేసాను." చాలా శాంతంగా చెప్పాడు రవి.

తెలుగు సినిమాలో హీరోయిన్‌లా 'కెవ్వున' అరిచింది రజని. కాంప్‌లో వున్న శ్రీధరరావుగారు ఉదయం పేపరు చూస్తూ, ఈ వార్త చదివి మాటా మంతీ లేకుండా అలాగే ఒరిగిపోయారు.